

Strieborná studnička

(Timea Kirková - rozprávka)

Bola raz jedna malebná dedinka, v ktorej žili sestričky dvojičky s rodičmi. Rodičia sa ich snažili vychovávať tak, ako sa patrí - zodpovedne a starostlivo. Kiarka bola pokojnejšia, no Pavlínka, tá bola veru riadne šidlo. Vôbec neobsedela. Rodičia mali s nimi veľa práce. Vždy boli všade. Najradšej však mali prechádzky po lese. Zbierali kvietky, obdivovali stromy, počúvali vtáčikov a hľadali poklady.

Ako čas plynul, stali sa z nich veľké parádnice. Ale láska k prírode ich neopustila. Stále chodili do neďalekého lesíka, a keďže už boli staršie, tak bez rodičov. Ale tí im nikdy nezabudli pripomenúť, aby si na seba dávali veľký pozor.

Jedno pekné ráno sa Pavlínka zobudila skôr. Nechcela zobudiť Kiarku, a tak sa potichučky vyparila z izbičky. Keďže boli prázdniny, strašne sa nudila už hneď od rána, a tak húdla, čo vyparitiť. Rozhodla sa, že skočí na chvíľočku do lesa sama, kým sa sestrička nezobudí.

Ako sa tak prechádzala po lese, stretla uplakaného škriatka. Najskôr sa veľmi preľakla, ale potom si spomenula na rodičov, ktorí jej vštepovali do srdca, ako treba iným pomáhať a tak sa ho spýtala:

„Prečo tak srdcervúco nariekaš?“

A škriatok jej vyrozprával, čo sa mu stalo:

„Raz ráno som sa vybral navštíviť svojho kamaráta Veľkonočného zajačika. Toľko, toľko som chodil po lese, až som sa stratil. Viem, že jeho domček stojí neďaleko studničky, ktorej hovoria Strieborná studnička, ale neviem ju nájsť. Myslel som si, že keď budem sledovať zvieratká v lese, že tie ma k studničke zavedú, lebo k studničke sa chodia napit' všetky zvieratká z lesa. Ale žiadne zvieratká som od strachu nevidel. A tak tu sedím a plačem.“

„Neboj sa škriatok,“ hovorí Paulínka, „ja ti určite pomôžem. Ale chvíľočku ma počkaj. Zabehnem pre moju sestričku. Spolu sa nám bude hľadať lepšie.“

A tak aj bolo. Paulínka vzala do lesa Kiarku a cestou jej rozpovedala čo sa jej prihodilo. Našli škriatka, už nie takého smutného a vydali sa pátrať po studničke všetci traja. Hneď im bolo spolu veselšie.

A ako tak štebotali po lese, začuli ich zvieratká. Všetkým vyrozprávali trápenie malého škriatka a tie sa im tiež rozhodli pomôcť. Všetci spolu už ľahko našli Striebornú studničku, aj domček Veľkonočného zajačika.

„Pavlínka, ale my by sme už mali ísť domov. Zvečerieva sa!“

A tak sa rozlúčili a sestričky sa spokojne pobrali domov.